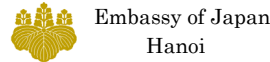

Australian Government
Department of Foreign Affairs and Trade

Hà Nội, Ngày 01/04/2016

Tuyên bố chung của các Đối tác phát triển về Điều phối vùng tại Việt Nam

Chúng tôi, nhóm các Đối tác phát triển tại Việt Nam, gồm có Ngân hàng phát triển Châu Á (ADB), Cơ quan phát triển Pháp (AFD), Úc, Bỉ, Đức, Quỹ Phát triển Nông nghiệp Quốc tế (IFAD), Israel, Tổ chức Bảo tồn thiên nhiên quốc tế (IUCN), Nhật Bản, Cơ quan Hợp tác Quốc tế Hàn Quốc (KOICA), Hà Lan, Thụy Sĩ, Liên hợp quốc, USAID và Ngân hàng thế giới (WB) hoàn toàn ủng hộ sáng kiến thúc đẩy điều phối vùng tại Việt Nam do Ban kinh tế Trung ương Đảng và Chính phủ khởi xướng.

Chúng tôi tin rằng tăng cường điều phối vùng sẽ đem lại lợi ích to lớn cho sự phát triển vùng nói riêng và phát triển đất nước nói chung. Nhiều thách thức lớn đối với quá trình phát triển của Việt Nam cần được giải quyết ở quy mô liên tỉnh. Phát triển kinh tế vùng, thích ứng với biến đổi khí hậu, và phát triển hạ tầng vùng đòi hỏi nỗ lực chung của các tỉnh lân cận, có sự phối hợp chặt chẽ với chính quyền trung ương và khối tư nhân nhằm sử dụng bền vững và có hiệu quả các nguồn tài nguyên và tài chính sẵn có.

Cải thiện điều phối vùng mang lại tiềm năng to lớn cho phát triển kinh tế. Điều phối vùng giúp tạo điều kiện thiết lập và củng cố các khu vực kinh tế, dựa trên các nguồn vốn tự nhiên, có cân nhắc các thách thức và nguy cơ bị tổn thương cụ thể theo không gian. Thông qua việc xác định và tăng cường lợi thế cạnh tranh, các vùng có thể trở nên cạnh tranh hơn, giúp tăng thu nhập và tạo ra các cơ hội sinh kế bền vững cho người dân địa phương. Ngoài ra, có nhiều thách thức liên quan đến biến đổi khí hậu và môi trường chỉ có thể được giải quyết thông qua cơ chế điều phối vùng và điều phối liên tỉnh mạnh mẽ hơn.

Các quyết định được đưa ra ở một tỉnh có thể có những tác động tiêu cực to lớn và không mong muốn đối với các tỉnh khác. Điều này đã được minh chứng trong trường hợp của Đồng bằng sông Cửu Long, tại đây các quyết định về quản lý nước và sử dụng đất có ảnh hưởng ra ngoài biên giới tỉnh. Thực tế chính sách và các quyết định đầu tư cấp tỉnh cho thấy sự thiếu hiệu quả do đầu tư chông chéo hoặc thiếu liên kết với các tỉnh lân cận. **Tăng cường điều phối và phối hợp giữa các tỉnh, đặc biệt trong mối liên hệ với các áp lực phát triển vùng, sẽ khắc phục được tác động xấu của các quyết định đầu tư này.** Phát triển kinh tế vùng bền vững, có khả năng chống chịu khí hậu với các lợi ích và tác động vượt ra ngoài biên giới mỗi tỉnh đòi hỏi có sự tham vấn tích cực và sự phối hợp chặt chẽ khi đưa ra những quyết định về đầu tư.

Một số Đối tác phát triển đã và đang tích cực hợp tác với Chính phủ Việt Nam trong các vấn đề về phát triển và ứng phó với biến đổi khí hậu tại Đồng bằng sông Cửu Long, và chúng tôi tin rằng điều phối vùng là yếu tố then chốt cho các giải pháp liên tỉnh và liên ngành. Chúng tôi cũng tin rằng các vấn đề của Đồng bằng sông Cửu Long cũng tương tự như đối với các vùng miền khác trên cả nước. Do đó, chúng tôi cùng nhau ủng hộ sáng kiến của Đảng và Chính phủ Việt Nam về thúc đẩy điều phối vùng và liên kết giữa các tỉnh. Chúng tôi đề xuất xem xét các vấn đề sau:

Thứ nhất, cần có các thể chế mạnh để điều phối vùng một cách hiệu quả. Bất kỳ sự cải thiện quan trọng nào về điều phối vùng đều phải được thực hiện bởi các cơ quan có năng lực và chức năng thúc đẩy hoặc chủ trì hoạt động điều phối. Điều phối vùng cũng đòi hỏi quá trình toàn diện để hài hòa các quan điểm và lợi ích của nhiều bên liên quan ở các cấp khác nhau nhằm xác định các phương án hài hòa lợi ích giữa các ngành và theo thời gian, trên cơ sở đồng thuận. Điều này cũng đòi hỏi sự tham gia và tham vấn hiệu quả, sâu rộng với người dân cũng như khối tư nhân.

Thứ hai, quy hoạch vùng và mối liên hệ với vấn đề tài chính là điều kiện quan trọng để điều phối vùng một cách hiệu quả. Các nội dung quy hoạch vùng phải phù hợp với quy hoạch tổng thể của các ngành, cũng như kế hoạch phát triển kinh tế xã hội của các tỉnh. Các quy hoạch vùng dài hạn cần có các mục tiêu và ưu tiên thống nhất, giải quyết các mâu thuẫn lợi ích giữa các tỉnh và các ngành, và xác định các khoản đầu tư phù hợp. Để thực hiện hiệu quả, các quy hoạch vùng phải có tính phù hợp cao, với nền tảng là các nguồn ngân sách công, có sự hỗ trợ từ các nguồn tài chính quốc tế và khối tư nhân.

Thứ ba, để thúc đẩy phát triển bền vững và nâng cao khả năng chống chịu các tác động của biến đổi khí hậu, **cần có một cơ chế điều phối vùng không chỉ cho phát triển kinh tế mà còn phải xác định và thực hiện các giải pháp đa ngành**, các vấn đề xuyên suốt như quản lý đầu tư công, cải cách chính sách phát triển nông nghiệp, quản trị đô thị và quản lý tổng hợp tài nguyên nước.

Thứ tư, thúc đẩy điều phối vùng là vấn đề cấp thiết và có thể được thực hiện theo từng giai đoạn. Chúng tôi đánh giá cao các nỗ lực của Chính phủ Việt Nam xây dựng quy chế thí điểm về điều phối liên kết vùng tại Đồng bằng sông Cửu Long - hiện đã được trình lên Thủ tướng chính phủ xem xét phê duyệt. Chúng tôi mong rằng quy chế này sớm được thông qua và đưa vào thực hiện. Từ việc thí điểm điều phối liên kết vùng và các cơ chế điều phối vùng cụ thể, chính phủ có thể xem xét mở rộng điều phối vùng ra phạm vi rộng hơn.

Cơ chế điều phối vùng có thể được lồng ghép vào các cơ cấu quản lý hiện nay, có nhiệm vụ rõ ràng, với nguồn nhân lực và tài chính rõ ràng. Điều này đòi hỏi phải có một số cải cách về phân cấp trong một số quyết định, trong khi tập trung hóa với những vấn đề khác. Các cơ chế vùng này cũng đòi hỏi phải có khung chính sách cần thiết để tạo động lực cho các nhà hoạch định chính sách của các tỉnh và các ngành cùng nhau chỉ đạo quá trình lập kế hoạch và đầu tư.

Chúng tôi, các Đối tác phát triển, tin rằng một cách tiếp cận quản trị như vậy sẽ giúp giải quyết hiệu quả các thách thức về sự phân tán không gian theo các tỉnh như hiện nay, và góp phần nâng cao hiệu quả đầu tư công. Cơ chế điều phối vùng như vậy sẽ mang lại lợi ích to lớn cho quá trình phát triển kinh tế xã hội bền vững của Việt Nam. Và chúng tôi luôn sẵn sàng hỗ trợ bước đi quan trọng này.